

върховенъ вождь на сичка та войска, — и тогасъ Вавилонъ е твой.“ Зофиръ бърже са затекълъ къмъ врата та на Вавилонъ и пѣтемъ често са озърталъ, като че е сѣщій бѣглець. Пуснѣли го въ града и той масторски изигралъ своя та роль. Измамены тѣ Вавилоняны му дали една чета войска, съ коя то той навиль първы тѣ 1000 неприатели, послѣ други тѣ 2000 и наконецъ четири тѣ хиляды. Сичкій тѣ градъ си честитялъ единъ таквъ гостянинъ и Зофиръ былъ назначенъ за главенъ полководецъ. Тогасъ му вече было лесно да пусне Персы тѣ въ града и да погуби ввѣрена та му войска. — Дарій назначиль Зофира за управитель на Вавилонъ и богато го дариль; но той много му са свидѣлъ.

„По быхъ желалъ, — думалъ той често: — да не гледамъ Запира тѣй израненъ, нежели да завоювамъ 20 още таквызи градове, като Вавилонъ.“

Когато спокойствіе то вѣтрѣ въ господарство то са възстанови, — Дарій намысли да му разширочи прѣдѣлы тѣ. Той искалъ съ помощъ та на свои тѣ народы да завоюва третя та часть на свѣта, наша та прекрасна Европа. Но за добра честь, Божеско то Провидѣніе, на граници тѣ на Европа, помѣстило, като ѣкъ плеть противъ дивы тѣ Азіатцы, ако и многочислененъ, но мѣжъкъ и свободолюбивъ народъ. Тосъ народъ были *Герцы шѣ*.

Гистей и Милтіадъ.

Първый тѣ походъ, кой то Дарій предприелъ въ Европа, былъ противъ Скиѣы тѣ, кой то живѣяли между Танаисъ (Донъ) и Истъръ (Дунавъ), въ предѣлы тѣ на днешна Южна Россія. Той приготвилъ войска отъ 700,000 человекы. Съ нея преминалъ презъ Оракійскія Босфоръ (Цареградскія Проливъ) — въ Европа, а на Іонійцы тѣ, флотъ тѣ на кои то състоялъ отъ 600 кораби, заповѣдалъ да плавать къмъ Истъръ, да направѣтъ на него мостъ отъ кораби и тамъ да го чакать. Мостъ тѣ былъ направенъ на разстояніе на два деня пѣтъ отъ устье то на Истъръ, и персидска та войска минѣла по него. То-